

— А отъ себе си могатъ ли избѣга?

— Какъ отъ себе си? — запита Влайкинъ.

— Кждето да отиде, до като не се разкае — Петко Мжглата ще я мжчи и на сънь и на яве.

— Тя да си бжде на свобода, а нека си мждруваме тукъ — забелѣза Влайкинъ. . . Избѣгала си жената за една хубостъ и туй-то!

И разказа Влайкинъ това що бѣ чулъ: следъ вечеря тя облекла мжжки дрехи, които Гурлето ѝ билъ купилъ; турила си бомбе на главата, завила се въ шалъ, като този който носи прокурора — и свършено. . .

— Гурлето казало да дадатъ пжтъ на прокурора, последвалъ го и той и сега хората се раз-